

MINISTERIET FOR BØRN, LIGESTILLING,
INTEGRATION OG SOCIALE FORHOLD

Folketingets Socialudvalg

Departementet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Dato: 20. marts 2014

Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail sm@sm.dk

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgsbrev af 7. februar 2014 følger hermed ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forholds endelige svar på spørgsmål nr. 207 (SOU alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pernille Vigsø Bagge (SF).

Ansvarlig: lth
Sagsnr. 2014 - 1169

Spørgsmål nr. 207:

"Mener ministeren, at det er i tråd med tankerne om at ligestille mænds og kvinders rettigheder, at lovgivningen er udtryk for "en generel træghed i forhold til mænds rettigheder til deres børn," sådan som en ligestillingsforsker for nylig udtalte i Kristeligt Dagblad?"

Svar:

I artiklen i Kristeligt Dagblad anfører en ligestillingsforsker, at den nuværende praksis for genoptagelse af faderskabssager er problematisk og udtryk for en generel træghed i forhold til mænds rettigheder til deres børn. Kvinden er stadigvæk betragtet som den mest kompetente forælder. Ligestillingsforskeren anfører videre, at der i forhold til kunstig befrugtning lægges storvægt på, at barnet skal kunne finde sine biologiske forældre, og han undrer sig over, hvorfor det skal være svært at finde den rigtige forælder for andre børn. En kvinde kan beslutte sig for at holde faderskabet skjult, og det giver hende en stor magt. I så mange andre sammenhænge handler det om barnets interesse i at kendes sine forældre, så det er efter forskerens opfattelse barsk, at man lukker muligheden for at omstøde faderskabet så tidligt.

Jeg har i min samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 204 redegjort for de forskellige hensyn, der ligger til grund for børnelovens regler om fastslåelse af faderskab og om genoptagelse af faderskabssager. Som det fremgår af redegørelsen har loven fokus på hensynet til barnet, mens hensynet til forældrene kommer i anden række.

Det grundlæggende hensyn bag faderskabsreglerne er, at et barn så vidt muligt får en far. Det søges derfor som udgangspunkt fastslået, hvem der er barnets genetiske far. Dette udgangspunkt fraviges dog i en række situationer, bl.a. af den såkaldte "anerkendelseslære". Der er således situationer, hvor det retlige faderskab fastholdes, selvom det godtgøres, at den pågældende mand ikke genetisk er far til barnet.

Dette kan imidlertid ikke sammenlignes med muligheden for et barn, der er blevet til ved assisteret reproduktion (tidligere kaldet kunstig befrugtning), til at få oplyst, hvem der er dets genetiske far.

Reglerne om faderskab til børn, der er blevet til ved assisteret reproduktion, findes i § 27 i børneloven. Det følger af denne bestemmelse, at når en kvinde er blevet behandlet med assisteret reproduktion af en sundhedsperson m.v., anses hendes ægtefælle m.v. som barnets retlige far, hvis han har givet samtykke til behandlingen, og barnet må antages at være blevet til ved denne.

Barnet har i et vist omfang mulighed for at få oplyst, hvem der er dets genetiske far, men dette ændrer ikke ved, hvem der er barnets retlige far.

Det er min opfattelse, at det for så vidt angår udformningen af reglerne om faderskab bør være barnet, der er omdrejningspunktet.

Manu Sareen

/ Malene Vestergaard